

Eterna tinerețe a patriei

Mai bogată ca oricind în profunde semnificații istorice, social-politice și umanist-revoluționare, exuberanta lună a florilor și a veșnicei tinereți muncitoare ne aduce deopotrivă — în acest an 1985, cind Epoca Ceaușescu rotunjește două decenii de neasemuită lumină pe drumul comunist al României — mărturia activă a unui trecut glorios și strălucirea incandescentă proprie unei actualități deplin constructive, aflată mereu în slujba viitorului.

Trecutul a însemnat, cu 64 de ani în urmă, crearea Partidului Comunist Român, temeiul innoitor și decisiv al continuității luptei milenare a poporului nostru pentru dreptate și libertate socială și națională, pentru apărarea independenței și suveranității patriei, pentru dezvoltarea înfloritoare a națiunii române și afirmarea ei plenară ca prețuit factor de pace și colaborare internațională, de prietenie între popoare, de netulburat progres al umanității. El, acest trecut, a însemnat, la 1 mai 1939, prin clarviziunea politică, dirzenia și intransigența militantă a tinărului Nicolae Ceaușescu, prin voința și avintul proletariatului român, ale tineretului revoluționar, sub conducerea partidului comunist, organizarea și desfășurarea uneia dintre cele mai puternice și importante manifestări antifasciste și antirăzboinice din Europa, poporul român, forțele sale revoluționare și progresiste exprimându-și hotărîrea fermă de a se împotrivi ascensiunii fascismului, de a lupta pentru menținerea păcii și salvarea independenței și integrității teritoriale a țării.

Același trecut, de vitejească glorie, a consemnat, la 9 mai 1877, trecerea unui prag decisiv pe calea devenirii noastre istorice, prin proclamarea independenței de stat a României, consfințită și apărată apoi prin belșugul de sînge vărsat pe atîtea cîmpuri de luptă, atunci și mai tîrziu, de la Plevna la Mărășești și de aici, peste alți ani și alte vremuri, la Păuliș și Oarba de Mureș, pentru a putea acest atît de încercat popor român să participe alături de întreaga omenire progresistă la bucuria biruinței finale din 9 mai 1945, binemeritată de el prin generozitatea cu care a contribuit, ca a patra forță a coaliției antihitleriste, la înfăptuirea marii Victoriei. Un trecut de luptă și de eroism pentru a cărui cinstire vor înflori mereu toate florile lunii lui Mai, cît va fi să dăinuie pe acest pămînt poporul român și viteazul său tineret ; căci sutele de mii de vieți jertfite patriei între 9 mai 1877 și 9 mai 1945 au căzut, în cea mai mare parte, la vremea primei lor înfloriri, conferind astfel jertfei ceva din vigoarea și dăinuirea neostoită a naturii însăși. Un trecut în care întregul popor român — bărbați și femei, tineri și vîrstnici — cu arma, cu secera și cioacanul, cu brațele și cu mintea, s-a aflat unitar în lupta pentru idealurile sale supreme, a căror împlinire o sărbătorim de Ziua Independenței ca și de Ziua Victoriei, înfrățite pe veci întru zidirea temeliiilor pe care se înalță astăzi, demnă și mîndră, România contemporană, în marșul ei triumfal spre societatea comunistă de miine, proiectată sub geniala con-

ducere și inflăcăratul indemn al Intiului Bărbat al țării, secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu.

Strălucirea incandescentă a acestui prezent, exprimată atât de grăitor la Congresul al XIII-lea al P.C.R., în toate documentele de partid și de stat, prin rezultate economice și sociale de anvergură excepțională — strălucire exprimată deopotrivă în ritmurile înalte ale dezvoltării ca și în realizări cum sint Canalul Dunăre—Marea Neagră sau metrourul bucu-reștean — se constituie în egală măsură prin noua calitate a vieții și a muncii, prin continua adâncire a democrației muncitorești-revoluționare, prin sporirea consecventă a nivelului de trai material și spiritual al oamenilor muncii, fără deosebire de naționalitate. Eroismul cimpului de luptă a fost înlocuit, de patruzeci de ani încoace, cu deosebire după Congresul al IX-lea al partidului, prin eroismul muncii ; epopeea națională a românilor nu s-a rezumat niciodată în istorie la preamultele bătălii ostășești, căpătînd însă în contextul edificării societății socialiste multilateral dezvoltate un sens nou și noi obiective, eminentemente pașnice, sintetizate în ideea de luptă pentru progres. Iar în această luptă, din nou și ca întotdeauna, tineretul patriei s-a aflat, se află și se va afla mereu în primele rinduri. „Avem un tineret minunat, care desfășoară o activitate multilaterală, fiind prezent în toate sectoarele, pe toate șantierele, aducîndu-și, împreună cu toți oamenii muncii, o contribuție activă la dezvoltarea patriei noastre“, sublinia tovarășul Nicolae Ceaușescu, de la înalta tribună a Congresului al XIII-lea al P.C.R. Un tineret care acum, la marele său forum, Congresul al XII-lea al U.T.C., se înfățișează națiunii însuflețit de înaltele idealuri ale umanismului socialist, ale înaintării României spre comunism. Sub conducerea partidului, tineretul patriei, puternică forță socială, reprezintă astăzi un potențial de muncă, de inteligență creatoare, de sensibilitate amplu și adînc circumscrisă conceptului de roman-tism revoluționar, de natură să ofere României socialiste, întregului popor, certitudinea viitorului, a înfăptuirii neabătute a vastelor programe de dezvoltare cuprinse în directivele și orientările partidului pentru viitorul cincinal și în perspectivă pînă în anul 2000. Căci admirabilele succese dobîndite de acest mult iubit tineret al nostru, în linia rodnicelor tradiții muncitorești-revoluționare, pe marile șantiere ale construcției socialiste, avîntul brigadierilor care au contribuit la înfăptuirea Canalului Dunăre—Marea Neagră, care muncesc în prezent cu dîrzenie pe șantierul de la Poarta Albă—Midia—Năvodari, la Motru, la Satu Mare și pretutîndeni acolo unde bate, fierbinte, inima țării — constituie o strălucită garanție a împlinirilor de mîine. Și dacă deviza Anului Internațional al Tineretului a fost sintetizată — la sugestia României — în cuvintele participare-dezvoltare-pace, ea semnifică, prin exemplul tineretului român, un crez de neclintit în capacitatea Omului de a se desăvirși, de a trăi pașnic într-o lume a prieteniei și a colaborării internaționale.

Florile albe ale lunii Mai, gingașele lor petale — semn al necurmatei deveniri — cinstesc eterna tinerețe a Patriei !

